

Daf Panorama

La Yéchiva Ohavei Toratêha sous l'égide de Rav Israel Abib

Complément à l'étude du Daf Hayomi

BABA BATRA 167

דף קסז

א. השולח כתב ידו לב"ד

ב. לא יכתוב שלש עד עשר בסוף שורה.

ג. הכיר הדיין בזיוף.

ד. למי כותבים שטר ומי משלם לסופר.

ה. שיכיר הסופר שם האיש והאשה.

ו. שני יוסף בן שמעון בעיר אחת.

ז. הוחזק בעיר בשם זה.

א. אדם שצריך לכתוב חתימת ידו על קלף ולהשליך לב"ד כדי שיכירו בי"ד חתימתו לא יכתוב בסוף הקלף שמא ימצאנו אחר ויכתוב עליו מה שירצה ויגבה מנכסים בני חורים.

ב. לא יכתוב תיבת שלש או ארבע עד עשר בסוף שורה שיכול לזייפו ולהוסיף אותיות ויהיה שלשים או ארבעים או עשרים. ואם הזדמן לו לכתוב בסוף שורה יחזור על דבריו פעמיים או שלש עד שיזדמן באמצע שורה (והדין הוא שלומדים מתחתון ולא מעליון).

ג. א, מעשה שהיה כתוב שליש בפרדס וזיף ומחק עד שנשאר שליש ופרדס דמשמע שליש גינה וגם כל הפרדס, א"ל אביי מדוע יש כל כך ריוח לאות וא"ו, וכפה אותו עד שהודה.

ב, שוב מעשה שהיה כתוב שקנה חלק ראובן ושמעון אחי, והיה להם אח ששמו אחי, והוסיף בעל השטר אות וי"ו שנמצא כתוב ראובן ושמעון ואחי שקנה גם את חלקו של אחי. א"ל אביי מדוע אין ריוח לאות וי"ו, והודה בזיופו.

ג, שוב מעשה באדם שזיף את חתימת ידי רבא ורב אחא בר אדא, אמר רבא זהו כתב ידי אבל מעולם לא חתמתי לפני רב אחא בר אדא, כפה אותו עד שהודה.

ד. משנה. א, כותבים גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו. ושובר לאשה (שנפרעה כתובתה) אע"פ שאין בעלה עמה, ובלבד שיהא הסופר מכיר אותם (כדלהלן), והבעל נותן שכר הסופר.

ב, כותבים שטר ללוה ואע"פ שאין מלוה עמו, ואין כותבים למלוה עד שיהא לוה עמו, והלוה נותן שכר.

ג, כותבים שטר למוכר אע"פ שאין לוקח עמו, ואין כותבים ללוקח עד שיהא מוכר עמו, והלוקח נותן שכר.

ד, אין כותבים שטרי אירוסין (התחייבות אבי החתן ואבי הכלה) ונשואין (כתובה) אלא מדעת שניהם, והחתן נותן שכר.

ה, אין כותבים שטר אריסות (שמקבל שדה למחצה לשליש ולרביע) וקבלנות (שיתן לבעל השדה כך כורים לשנה) אלא מדעת שניהם, והמקבל נותן שכר.

ו, אין כותבים שטרי בירורים (שטרי טענות, או שכל אחד בורר לו דיין) וכל מעשה ב"ד (שירד לנכסי הלוה) אלא מדעת שניהם, ושניהם נותנים שכר. רשב"ג אומר כותבים שני שטרות לזה לעצמו ולזה לעצמו.

ז. אין כותבים לאיש גט, או לאשה שובר על הכתובה עד שיכירו הסופר והעדים את שם האיש והאשה כדי שלא יטעה אותם האיש ויתן הגט לאשה אחר, או שתתן האשה את השובר לאיש אחר.

ו. אם הוחזקו בעיר אחת שני אנשים עם אותו שם אין מגרשים נשותיהם אלא זה בפני זה.

ז. א, כל שהוחזק שמו בעיר שלשים יום אין חוששים שמא רמאי הוא שבא מעיר אחרת ושינה כאן את שמו כדי לגרש במקומו בשם זה אשה אחרת, שאין הרמאי מחליף שמו זמן מרובה כל כך פן יודע הדבר.

ב, ואם לא הוחזק שלשים יום אמר אביי אם קוראים לו בשמו ועונה, אינו רמאי. ורב זביד אמר אע"פ שעונה יש לחשוש שמא רמאי הוא, ואין לו תקנה עד שיוחזק שלשים יום.

Rav Elisha Abib

Retrouvez l'ensemble des Daf Panorama sur www.dafhayomi.fr rubrique Résumés